

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy), wydanym dnia 26 listopada 2004 r., w sprawie Heintz van Landewyck SARL przeciwko Staatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-494/04)

(2005/C 45/28)

(Język postępowania: niderlandzki)

W dniu 1 grudnia 2004 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Hoge Raad der Nederlanden (Sąd Najwyższy, Niderlandy), wydanym w dniu 26 listopada 2004 r. w sprawie Heintz van Landewyck SARL przeciwko Staatssecretaris van Financiën. Hoge Raad der Nederlanden zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

- 1) Czy dyrektywę o podatku akcyzowym⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że nakłada ona na Państwa Członkowskie obowiązek przyjęcia przepisu prawnego, na podstawie którego dokonują one zwrotu lub potrącenia kwoty podatku akcyzowego zapłaconej lub wymagalnej w momencie zwrócenia się przez wnioskodawcę (będącego uprawnionym właścicielem składu podatkowego) o otrzymanie banderoli w przypadkach takich jak ten będący przedmiotem niniejszej sprawy, gdy wnioskodawca nie używał i nie będzie mógł używać banderol, które zaginęły przed oznaczeniem nimi towarów objętych podatkiem akcyzowym i których osoby trzecie zgodnie z prawem nie mogły i nie będą mogły używać, choć nie jest wykluczone, że osoby trzecie używały ich lub będą ich używać, oznaczając nimi nielegalnie wprowadzone do obrotu wyroby tytoniowe?
- 2) a) Czy szóstą dyrektywę⁽²⁾, a w szczególności jej art. 27 ust. 1 i ust. 5 należy interpretować w ten sposób, że z faktu, iż rząd niderlandzki poinformował Komisję, że pragnie zachować specjalną procedurę poboru podatku od wyrobów tytoniowych dopiero po upływie terminu przewidzianego w art. 27 ust. 5 szóstej dyrektywy, w brzmieniu zmienionym przez dziewiątą dyrektywę, wynika, iż w przypadku, gdy na niezachowanie tego terminu powołuje się - już po tym poinformowaniu - osoba fizyczna, ta specjalna procedura poboru podatku nie powinna być stosowana nawet po poinformowaniu Komisji?
- 2)b) Czy w przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie 2 lit. a), szóstą dyrektywę, a w szczególności jej art. 27 ust. 1 i ust. 5 należy interpretować w ten sposób, że, ze względu na sprzeczność z wymogami powyższych przepisów, nie może być stosowana specjalna procedura poboru podatków od wyrobów tytoniowych przewidziana w art. 28 niderlandzkiej ustawy o podatku VAT (Wet op de Omzetbelasting)?

- 2)c) Czy w przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie 2 lit. b), szóstą dyrektywę, a w szczególności jej art. 27 ust. 1 i ust. 5 należy interpretować w ten sposób, że niedokonanie zwrotu podatku VAT w okolicznościach takich jak te opisane w pytaniu pierwszym jest sprzeczne z tą dyrektywą?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 92/12/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. w sprawie ogólnych warunków dotyczących wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, ich przechowywania, przepływu oraz kontrolowania, Dz. U. L 76, str. 1.

⁽²⁾ Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych - wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, Dz.U. L 145, str. 1.

Skarga wniesiona dnia 7 grudnia 2004 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-503/04)

(2005/C 45/29)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 7 grudnia 2004 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez Bernharda Schimę, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Republice Federalnej Niemiec.

Komisja Wspólnot Europejskich wnosi do Trybunału o:

1. stwierdzenie, że nie podejmując środków, wymaganych do wykonania wyroku Trybunału z dnia 10 kwietnia 2003 r. w sprawach połączonych C-20/01 i C-28/01 Komisja przeciwko Niemcom⁽¹⁾ w przedmiocie udzielenia zamówień na odprowadzanie ścieków przez gminę Bockhorn oraz na unieszkodliwianie odpadów przez miasto Brunswik, Republika Federalna Niemiec uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 228 ust. 1 WE.
2. zasądzenie od Republiki Federalnej Niemiec wpłacenia na rzecz Komisji, na konto „środki własne Wspólnoty Europejskiej” okresowej kary pieniężnej

w wysokości 31 680 EUR za każdy dzień opóźnienia w podjęciu środków niezbędnych w celu wykonania powołanego wyżej wyroku w zakresie udzielenia zamówienia na odprowadzanie ścieków przez gminę Bockhorn oraz